

Ključni slovenski dnevnik v Združenjih državah.
Velja za vse leta - - \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 135. — STEV. 135.

NEW YORK, SATURDAY, JUNE 8, 1912. — SOBOTA, 8. ROŽNIKA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Domača politična vesti. Delo narodnega odseka.

Predsedniku Taftu so prisodili 24 Rooseveltovih delegatov iz Alabama in Arkansasa.

SLABO ZA 'TEDDY.'

Mayor Harison je bil naprošen za policijsko varstvo, ker je pričakoval kralaval.

Chicago, Ill., 7. junija. — 24 delegatov iz Alabama in Arkansasa je prisodilo danes republikanski narodni odsek pri razpravi o takozvanih Rooseveltovih kontestov iz teh držav Taftovemu imenu. Odsek je razsodil vse predložene mu konteste v Taftovo korist, vse enoglasno razum dveh Rooseveltovih delegatov iz 2. okrožja Alabama je bilo dovoljeno, da predložijo svoj slučaj konvenciji. Od kontestov iz Arkansasa je rešiti one iz 3., 4., 5. in 7. okrožja, medtem, ko so odložili kontest o 6. at large delegatih iz Arizone na poznejši čas. Z ozirom na ogroženo razpoloženje med Taftovimi in Rooseveltovimi pristaši je bilo pri današnjem zasedanju odseka še precej mirno.

Kakor že enkrat prej poročano, imajo Taftove večino, in je tedaj položaj za Rooseveltta kaj netuoden.

Col. William Stone, seržant at arms republikanske narodne konvencije je naprošil danes zvečer mayorja Harisona za policijsko varstvo za jutrašnje zasedanje na narodnega odseka. Izvedel je namreč, da bodo skupščini nekateri Rooseveltovi pristaši preplašiti člane odseka pri posvetovanju o kontestih.

Belgijski stavkarji streljajo.

Bruselj, 7. junija. — Stavka v Carleroij-ekraju je končana, a v Borinage premogarskem ekraju se je položaj izdatno poslabšal. Stavkarji so danes streljali na skebe ter so mnogo oseb ranili. Vse kolodore in ceste je zasedlo vojaštvo.

Pivo izlivajo na cesto.

Wichita, 7. junija. — Tukajšnji seriš ima opraviti neko zelo čudno delo: izliti mora na cesto 18.000 steklenic piva, ne da bi smel eno teh popiti. Za ta posel se ima zahvaliti pivovarni v Cincinatti, ki je hotela dva voza piva vtihotapiti v Kansas. Zasacili so jih in državni pravnik zaukazal končati pošiljatev. Le prazne steklenice dobi pivovarna nazaj.

Lopovstvo.

V preiskavi denarnega trusta so dognali, da so mogočne finančne skupine newyorske Clearing House ob prilike panike 1. 1907. namenoma povzročile propad številnih bank.

Denarje v staro domovino

pošljamo:

za \$ 10.35	50 kron
za 20.45	100 kron
za 40.90	200 kron
za 102.25	500 kron
za 204.00	1000 kron
za 1017.00	5000 kron

Poštarina je vsteta pri teh svotah. Doma se nekazane svote po polnom izplačajo brez vinjav odbitka.

Najde denarne pošiljatve isplačuje c. kr. poštni hranilni urad 11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najprijetnejše do \$50.00 v gotovini v praporčenem ali registriranem pišmu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., N. W.

Slovenj, G.

Atentat na grofa Tisza v ogrskem parlamentu.

Slab položaj na Cubi Vojna pripravljen.

Odločen pogrom proti newyorškim lopovom.

Revolucija v Mehiki. \$1,000,000 za vstaše.

Premetena sleparja. Madžarka žrtve iste.

Ženske v Brooklynu bojkotirajo meso.

NATO STRELJAL NASE.

V Möllsdorfu pri Dunaju se je pripetila strahovita razstrelba, zahtevajoča 14 žrtev.

Budimpešta, Ogrska, 7. junija.

Pri današnjem državnozbornem zasedanju je prišlo do kravavega prizora in napada, ki bi kmalu stal življenje grofa Tisza, zborničnega predsednika. Poslanec Julius Kovacs, eden najvrečnejših članov opozicije, je oddal tekom zborovanja tri strele na Tisza, a ga ni pogodil. Potem je nameril napadalec samokres na svoje čelo in sprožil. Zadobljeni poškodbi najbrže podleže.

Ko so padla streli, so se hrabri in "plemeniti" ogrski poslanci skrili pod klopi. Ko se je razburjenje poleglo, so nadaljevali s zborovanjem, ki pa je bilo v očigled napada kmalu zaključeno.

Dunaj, Avstrija, 7. junija. — V tovarni za razstrelila v Möllsdorfu pri Dunaju se je pripetila danes strahovita razstrelba, ki je zahtevala 14 žrtev, kolikor so dosegli dosedaj. Mogoče pa je, da je pod razvalinami še več ljudi.

Eksplodiralo je dvesto ton smodnika. Razstrelbo je bilo čutiti 30 milij naokoli.

Po več letih se je cesar Fr. Josip zopet osebno udeležil procesije Rešnjega Telesa. Peš je šel za nebom, in splošno je bilo opaziti, da je vladar kljub svojim visokim starostim še jako čil in krepak.

Zverina v človeški podobi.

Včeraj v pozni noči je prijela newyorska policija Italijana, Jožefa Bardi-ja, s št. 341 Ogden Ave ki je osumnjen, da je umoril malo Sigfried Eckstrom. To deklira se namreč našli v četrtek zvezcer v kleti hiši, kjer stannujejo njeni starši št. 1075 Ogden Ave., Bronx. Vse je kazalo, da je postal ljubko, lepo dekleter žrtev živinskoga človeka, ki jo je hotel najprvo spolno zlorabit in nato umoriti. Sumili so takoj človeka, ki je bil prejšnji dan podaril dekle cent. Prihodnji večer ga je deta zopet čakalo na mestu, kjer mu je prejšnji dan podaril neznane cent. Deklica je nato izginila, nakar so jo našli mrtvo v kleti. Storitev je zopet sin onega starokulturnega naroda, ki stavi v tej dejeli največji kontingen morilcev in roparjev.

Za raziskavanje raka v New Yorku.

"General Memorial" bolnicie je nek dobro znani prijatelj znamosti podaril znesek \$100,000, ki je namenjen raziskovanju raka.

Newyorski guverner zopet doma.

S parnikom Mauretaniam sta se včeraj vrnila guverner Dix in njegova soprga. Dix je ves zgoraj v obrazu ter pravi, da se izvrstno počuti.

Hitra vožnja novega parnika "Kaiser Franz Joseph I."

Novi ekspressni parnik "Kaiser Franz Joseph I.", ki je odplul iz Trsta 25. maja, iz Patrasa dne 27. in iz Palermo dne 29. maja, je že naznanjen potom brezžičnega brzjava in bo prišel v New York najbrž danes popoldne. Ako se vpošteva, da se je vstavil v Algiers-ju 10 ur, bo prevozil pot od Palerma do sem v 9 in pol dneh, po južni vožni čerti, ki je kakih 200 milj daljša kot pa severna. To je rekord, ki ga ni dosegel še noben parnik, kar jih vozi po Sredozemskem in Jadranškem morju.

Ako pomorski vojaki ne bodo kos sedanjemu položaju, odide pet tisoč naših vojakov na Cubo.

LADJE PRIPRAVLJENE.

Nek zamorski general je bil aretovan v Havani. Zamorci napadli vas in jo začaščali.

Washington, D. C., 7. junija.

Zvezna armada je napravila danes prvi korak, da more vspešnejše podpirati po brodovju začetno demonstracijo na Cubi. Generalni štab je izdal danes poslovje glavnemu stanovanskemu pojmu, da ima pripravljene v Newport News štiri velike transportne ladje, s katerimi bi bilo mogoče takoj poslati 5000 vojakov na Cubo, v pomoč tam, kjer se že zavzpusti izpred opozicije proti špancem veliko vlogo.

Santiago, Cuba, 7. junija.

Ameriški oklopniči "Ohio" in "Minnesota" sta pripluli danes v Guantanamu. Seboj sta pripeljali tudi drugi polk pomorskih vojakov.

Havana, Cuba, 7. junija. — J.

Ducassi, nek zamorski general, ki je igral v revolucionarni vojni proti Špancem veliko vlogo, je bil arretovan danes zjutraj pod sumom zarote.

80 zamorcev je napadlo pretekelo nekdo vas ob Guantanamu Western Bay, osem milj od Guantanamu, ter jo začaščalo.

Poslanska zbornica je sprejela danes že po senatu odobreno dovolitev svote \$1,000,000 za pokritje izvanrednih vojnih stroškov.

Nemška vlada namerava vstopiti 4 velike oceanske postaje brezžični brzjav.

VEDNI POBOJI.

Napram članom takih topli treba jemati nobenih ozirov. Krepelci bodo imeli delo.

IZDAJA BONDOV.

Legislatura države Chihuahua v Mehiki je dovolila to sveto za vspešno izvedbo revolucije.

UPORNIKI.

Uporniki niso preskrbljeni samo z denarjem, ampak tudi s zastostnim streljivom.

CHIHUAHUA.

Chihuahua, Mex., 7. junija. — Legislatura države Chihuahua je dovolila danes izdajo bondov za en milijon dolarjev, in slučajno potrebe dovoli se nadaljnjo svoto, vse to za vspešno izvedbo revolucije proti sedanji mehiški владi.

Newyorski policejski komisar Waldo je naročil drugemu po-

možnemu komisaru Doughertyu, da naj očisti mesto neštevil toplih, ki so zadnje dni zopet streljali in se klate po ulicah. Dougherty

je nato ukazal policejskemu pojmu, da ima pripravljene v Newarku Beckerju, "močne peštisti" oddelka, da naj bodo njegovi ljudje tem nevarnim lopovom vedno za petami, in da jih ne smejte izpustiti izpred oči, dokler ne se poberejo iz mesta, oziroma.

To armada pa ne odpotuje dokler niso pod klinčem. Redar-

prej, dokler se ne izkaže, da po-

moski vojaki ne morejo biti kos

polozaju na "biseru Antilov".

Santiago, Cuba, 7. junija. — J.

Komisar Dougherty se posluži tudi pomoči akečnega departmanta, kjer tudi požarnega in zdravstvenega departmanta. Na

ta način upa iztrebiti bežnike, v katerih se zbirajo razni sumljivi elementi. Okrožni pravnik je že dal zapreti Poggijevu točilnico na Chattam Square, kjer so se pred nekaj dnevi streljali in se člani raznih "gang" medsebojno preklali.

Nekaj teh lopovov je policija prijela in jih vtaknila v luknjo.

Bolgarska kraljevska dvojica na popotovanju.

Bolgarsi car in carica sta došli v Potsdam, bivališče nemškega cesarja, kjer sta bila sprejeta z velikimi častmi.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBIJATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

SEN. WILLIAM LORIMER.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBIJATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

Preiskava o "Titanicu".

London, Anglija, 7. junija. —

Eduard Wilding, zgraditelj "Titanica", je izjavil pri zadnji razpravi, da bi se bil "Titanic" govorilno rešil, če bi bil naravnost zadel v ledeno goro. Rekel je, da bi bil sicer mrtvi vsi možje, ki so se nahajali v sprednjih prostorih parnika, da bi pa bilo mogoče spraviti parnik v pristanišče. Kuhan Mauge s "Titanica" je izjavil, da je utonilo 60 vslužbencev v restavraciji, ker jih mornarji in natakarji niso pustili na krov.

Vsi so bili v tem času na

zadnjem razstrelju.

Način na katerem je bil

zadnjega razstrelju.

Način na katerem je bil

zadnjega razstrelju.

Način na katerem je bil

zadnjega razstrelju.

Glavni dobitek.

(Anton Čehov.)

Ivan Dimitrič, nižji uradnik, ki je s svojo družino zajedel 1200 rubljev na leto ter bil popolnoma zadovoljen s svojo usodo, je nekoga dne po obredu sedel na zofo ter začel brati časopis.

"Danes še nisem pogledala!" je rekla njegova žena, medtem ko je pospravljala mizo. "Poglej če je seznamek dobitkov notri."

"Dobro... Takoj pogledam..." je odgovoril Ivan Dimitrič.

Ivan Dimitrič ni verjal v lotevsko srečo in v drugačnih razmerah bi mu niti v glavo ne padlo da bi si ogledal seznamek. Ker pa je imel sedaj ravno časopis v rokah ter nikacega drugega posla, je iz samega dolgočasa hitel s prstom od zgoraj navzdol čez številke serij. In takoj, kot za kazeno za njegovo nevero, mu je pada v oči takoj v drugi vrsti od zgoraj številka njihove serije.

"Maša, 9499 je notri!" je reklo zamoklo.

Žena se je ozrla v njegov začuden, prestrašeni obraz ter razumela da se ne šali.

"9499?" je vprašala, obledela, spustivši mizni prti iz rok.

"Da, da... čisto zares."

"In številka srečke!"

"Ah da, še številka srečke. Počakaj malo... Pa vendar, številka naše serije je tu. Pa vendar razumeš...?"

Ivan Dimitrič se je ozrl na svojo ženo ter se nasmehnil, široko in brezmiseln, kot otrok, katemu pokače kako blestečo stvar. Tudi žena se je smehljala; tudi njej je ugajalo da je najprvo imenoval številko serije ter da se mu ni prav niti mudilo zvedeti tudi številko srečke. Takole trpinčiti se in dražiti z upom na mogočo srečo — to je tako prijetno, razburljivo.

"Naša serija je!" je reklo Ivan Dimitrič po dolgem molku. "Torej verjetnost, da smo zadeli, je na vsak način tu. Samo verjetnost! Pa je vendarle tu!"

"No, zdaj pa te poglej!"

"Stoj! Za razočaranje imamo še vedno dosti časa. Stoji v drugi vrsti od zgoraj, toraj znas dobitek 75.000 rubljev. To ni denar, to je kapital, to je moč! In sedaj mi je treba samo v seznamek pogledati in tu stoji — 26, he? Kaj pa potem, če smo resnočno zadeli?"

Oba sta se pričela smejati ter sta se dolgo molče ogledovali. Niti predstavljati si nista mogla, niti povediti, v kaj naj porabita teh 75.000 rubljev, kaj naj kupita za to, kam naj potujeta. Mislišta sta samo na obe številki 9499 in 75.000 ter ju pisala v svoji domišljiji, a na srečo samo, ki je bila vendar tako lahko mogoča, pa nista prav niti mislila.

Ivan Dimitrič je šel s časopisom v roki parkrat po sobi gor in dol in potem, ko se je prvo razburjenje malo poleglo, je pričel premišljevati.

"In če smo v resnicu zadeli?" je vprašal. "To bi bila praveca katastrofa! S tem bi se pričelo čisto novo življenje! Sreča je tvoja, a če bi bila moja, bi seveda pred vsem kupil tako nekako za 25.000 rubljev zemlje, recimo grajsčino; 10.000 za drugo izdatke, novo pohištvo, potovanja, za dolge itd... Ostalih 40.000 pa v banko na obresti..."

"Da, grajsčino — to je lepo!" je rekla žena, se vsebušča ter položila roki na kolena.

"Nekje v guberniji Tula ali Orel... Prvič ne potrebujemo potem nobenega letenskega stanovanja, drugič pa imamo se dohodke od nje."

In v njegovi domišljiji so se kupičile slike, ena krasnejša in vabljivejša kot druga in v vseh teh slikah je videl samega sebe, slikega, mirnega, zdravega!

"Res, kupiti grajsčino, bi bilo še najboljše," je rekla žena, tudi v sanjah; in na obrazu ji je bilo videti, kako jo navdušujejo njeni misli.

Ivan Dimitrič si prestavlja, jen, z večnim deževjem, hladnimi večeri. V tem času je treba prav tako dolgo hoditi po nasadu ali ob potoku, da se človek pošteno premaz. Potem se hitro spije velik kozarec žganja, prigrizne nasoljene gobе ali kumarice in potem se spije še en kozarec žganja. Otoči prileti iz nasada in privlečajo peso in redvico, ki diše po sveži zemlji... In potem se zlekne človek na zofo in si pogleda čisto polagoma kak ilustrirani list; nato si zagrne obraz z listom, odpre telovnik in malo zadremlje.

Po pozmem poletju pride mrk, deževni čas. Noč in dan deževje, gola drevesa jokajo in veter je vlažen in mrzel. Psi, konji, kuretina — vse je mokro, slabe volje, žalostno. Na sprehod se ne more, sploh se ne more iz hiše; ves ljubi darodi človek iz kota v koči in opazuje melanolično orosena okna. Dolgočasno!

Ivan Dimitrič je obstal in pogledal svojo ženo.

"Več kaj, Maša, jaz bi potoval v inozemstvo."

In začel je premišljevati, kako lepo bi bilo, v pozni jeseni potovati v inozemstvo, nekam v južno Francijo, v Italijo... Indijo.

"Tudi jaz bi na vsak način potoval v inozemstvo!" je rekla žena. "Zdaj pa poglej številko srečke!"

"Stoj! Počakaj..."

Hodil je po sobi gor in dol ter misil dalje: če se pelje Maša resnično tudi z menoj? Potovati sam ali pa v drugi lepih dam, ki žive le trenutku, je prav prijetno; nimirakor pa ne s tako, ki govorji celo pot le o otrocih, ki zdihuje, se vedno strasi in trese za vsako kopejko...

Ivan Dimitrič je naenkrat postal ozbiljan, da so se norčevali iz natakarja. Videli so, da je bil delavec, ki se je v potu svojega obrazu trudil za vsakdanji kruh, človek, ki se ni utegnil ne najesti ne haspiti.

"Ako ima kdo čas in razume kaj teh tujih jezikov, temu je vse lažje. Jaz nisem nikdar imel časa. Pri nas kmetij pošiljajo otrocke kakor teleta v Petrograd. Tako sem prišel tudi jaz sem, potem ko je moj oče v tovarni posredil. Kakih dvanajst so nas privlekli sem in razdelili po raznih gospodinah. — Moja prva služba je bila v beznici najhujšev vrste. Noc in dan, dan in noč venomer na nogah. Dve leti sem moral zdržati, dokler se nij ni z božjim pomočjo posrečilo, da sem prišel v to restavracijo. A kako hudo je delo tudi tukaj! A upam, da ne bo trajalo več dolgo..."

"Kako to?"

Natakarjev trudni potrti obraz se je razjasnil. Poln navdušenja je dejal:

"Na deželi bom živel. Ni niti boljšega, niti lepšega, kakor da le proč od mesta v vasi imeti svojo domačijo. Dve leti se potem gremo domov. Vse drugačno življenje. Imaš lastno živino, lastne pridelke. Vsa družina je skupaj. Nihče te ne komandira, vse storis za se in za svoje. Posteno v pravično. — Vi se smehljate. In prav imate. Tukaj je nemogoče biti poštenemu. Moraš slepariti, če hočeš ali nočes. Vidite, gozd, svojo ženo sem si naravnost prislepil."

"Prislepil?"

"Sveda je vse to nesmisel in nemnost! Zakaj pa hoče potovati v Inozemstvo? Kaj razume ona o tem? Le motila bi me. Odyisen bi bil od nje... Sicer si pa lahko mislim, kako bo denar, kakor hitro bo tu, zaklenila s sedmimi ključi... pred menoj zaklenila. Svoji družini bo dajala, meni pa racunala vsako kopejko."

Ivan Dimitrič se je spomnil njenih sorodnikov. Vsi ti bratje,estre, tete in striei bodo, brž ko zvejo o dobitku, prilezli bodo začetkom ostnino prosjačili, se smehljali in hlinili. Zopri, nientredni ljudje! Če se jim kaj da, hočejo še več, če se jim nič ne da, pa bodo kleli, opravljali in človeku vse hudo zelenili.

In njihovi obrazi, ki ga prej niso prav niti zanimali, so se mu zdej sedaj zopri.

Taka pakaza! si je mislil. Tudi obraz žene se mu je zdel ostuden. Hudobnost mu je vredla v duši in škodljivo si je mislil:

Prav niti se ne razume na denarne zadeve, zato je skopa. Če zadeve, mi da morda 100 rubljev, ostalo — zaklene.

In pogledal je na ženo nič več smehljaje temveč sovražno. Tudi ona je imela svoje sanje, načrte in kombinacije; in ona je dobro razumela o čem sanja njen mož. Vedela je, da bi bil on prvi, ki bi stegnil svoje kremlje po njenem dobitku.

Na tuje stroške je lahko delati načrte! je razodeval njen pogled. Bog ne daj poskusiti!

Ivan Dimitrič je razumel ta pogled. Zopet je zavrela hudobija v njegovem sredu in da razjezi Mašo, je brž pogledal na četrto stran časopisa ter zmagovalno vskliknil: "Serija 9499 številka 46! Torej ne 26!"

Upanje in sovraščvo sta zginila naenkrat; in naenkrat se je zazdej Ivan Dimitrič in njegovu ženo da je njihovo stanovanje pravzaprav temno, majhno in nizko; ravno zavžita večerja ju ni nascila, temveč jima je povzročila le bolečine v želodcu in večerji... tako dolgi in dolgočasni...

"Vedi vrag!" je reklo Ivan Dimitrič ter dal s tem izraza svoji kapital. Kupil sem si veliko, široko listnico in jo nabasaš, kar mi počila. In potem hajd k Mašnemu očetu. Bilo je zopet na nekem plesu. Sedel sem poleg starega, se vedel kakor najimenitnejši gospod in porabil vsako priliku, da sem mu pomolil svojo listnico pod nos. Enkrat sem jo nalašč pustil pasti na tla, da se vsi "bankove" raztresli. S požljivimi očmi in tresočimi rokami mi jih je stari pomagal pobirati. Imel je vse za prav denar, posebno ko sem bil vtaknil vmes nekaj pravil bankovev. Tako mimogrede sem rekel potem:

"Maša mi je všeč. Vzeti jo ho-

Natakar

(Anton Čehov.)

"Po pozmem poletju pride mrk, deževni čas. Noč in dan deževje, gola drevesa jokajo in veter je vlažen in mrzel. Psi, konji, kuretina — vse je mokro, slabe volje, žalostno. Na sprehod se ne more, sploh se ne more iz hiše; ves ljubi darodi človek iz kota v koči in opazuje melanolično orosena okna. Dolgočasno!"

Ivan Dimitrič je obstal in pogledal svojo ženo.

"Več kaj, Maša, jaz bi potoval v inozemstvo."

In začel je premišljevati, kako lepo bi bilo, v pozni jeseni potovati v inozemstvo, nekam v južno Francijo, v Italijo... Indijo.

"Tudi jaz bi na vsak način potoval v inozemstvo!" je rekla žena. "Zdaj pa poglej številko srečke!"

"Stoj! Počakaj..."

Hodil je po sobi gor in dol ter misil dalje: če se pelje Maša resnično tudi z menoj? Potovati sam ali pa v drugi lepih dam, ki žive le trenutku, je prav prijetno; nimirakor pa ne s tako, ki govorji celo pot le o otrocih, ki zdihuje, se vedno strasi in trese za vsako kopejko...

Ivan Dimitrič je naenkrat postal ozbiljan, da so se norčevali iz natakarja. Videli so, da je bil delavec, ki se je v potu svojega obrazu trudil za vsakdanji kruh, človek, ki se ni utegnil ne najesti ne haspiti.

"Ako ima kdo čas in razume kaj teh tujih jezikov, temu je vse lažje. Jaz nisem nikdar imel časa. Pri nas kmetij pošiljajo otrocke kakor teleta v Petrograd. Tako sem prišel tudi jaz sem, potem ko je moj oče v tovarni posredil. Kakih dvanajst so nas privlekli sem in razdelili po raznih gospodinah. — Moja prva služba je bila v beznici najhujšev vrste. Noc in dan, dan in noč venomer na nogah. Dve leti sem moral zdržati, dokler se nij ni z božjim pomočjo posrečilo, da sem prišel v to restavracijo. A kako hudo je delo tudi tukaj! A upam, da ne bo trajalo več dolgo..."

"Kako to?"

Natakarjev trudni potrti obraz se je razjasnil. Poln navdušenja je dejal:

"Na deželi bom živel. Ni niti boljšega, niti lepšega, kakor da le proč od mesta v vasi imeti svojo domačijo. Dve leti se potem gremo domov. Vse drugačno življenje. Imaš lastno živino, lastne pridelke. Vsa družina je skupaj. Nihče te ne komandira, vse storis za se in za svoje. Posteno v pravično. — Vi se smehljate. In prav imate. Tukaj je nemogoče biti poštenemu. Moraš slepariti, če hočeš ali nočes. Vidite, gozd, svojo ženo sem si naravnost prislepil."

"Prislepil?"

"Sveda je vse to nesmisel in nemnost! Zakaj pa hoče potovati v Inozemstvo? Kaj razume ona o tem? Le motila bi me. Odyisen bi bil od nje... Sicer si pa lahko mislim, kako bo denar, kakor hitro bo tu, zaklenila s sedmimi ključi... pred menoj zaklenila. Svoji družini bo dajala, meni pa racunala vsako kopejko."

Ivan Dimitrič se je spomnil njenih sorodnikov. Vsi ti bratje,estre, tete in striei bodo, brž ko zvejo o dobitku, prilezli bodo začetkom ostnino prosjačili, se smehljali in hlinili. Zopri, nientredni ljudje! Če se jim kaj da, hočejo še več, če se jim nič ne da, pa bodo kleli, opravljali in človeku vse hudo zelenili.

In njihovi obrazi, ki ga prej niso prav niti zanimali, so se mu zdej sedaj zopri.

Taka pakaza! si je mislil. Tudi obraz žene se mu je zdel ostuden. Hudobnost mu je vredla v duši in škodljivo si je mislil:

"Vedi vrag!" je reklo Ivan Dimitrič ter dal s tem izraza svoji kapital. Kupil sem si veliko, široko listnico in jo nabasaš, kar mi počila. In potem hajd k Mašnemu očetu. Bilo je zopet na nekem plesu. Sedel sem poleg starega, se vedel kakor najimenitnejši gospod in porabil vsako priliku, da sem mu pomolil svojo listnico pod nos. Enkrat sem jo nalašč pustil pasti na tla, da se vsi "bankove" raztresli. S požljivimi očmi in tresočimi rokami mi jih je stari pomagal pobirati. Imel je vse za prav denar, posebno ko sem bil vtaknil vmes nekaj pravil bankovev. Tako mimogrede sem rekel potem:

"Maša mi je všeč. Vzeti jo ho-

je nekaj hipov in potem zbeži, da je tem bolj pogreša srce bor."

Kdo srečen bil je kdaj, edini on

nesreča zna čuti vso bridkost.

Ant. Medved.

In priča je končana.

čem. Sezidal bom potem hišo in otvoril trgovino." Starem se je razjasnil obraz: "Petsto rubljev doli jih dal", je reklo.

Tako sem dobil Mašo in do to.

Za njen denar sem si kupil majhno hišico in kravo. Tam žive se dači Maša z materjo in sestrami in lepo mi gospodinjino. Starem se pozneje vse povedal. To je kričal! Maša pa me je pojavila in poljubila. In portir? On se je semejal, kar ni počil. Tako sem si prislepil svojo ženo. Ko bi tegata ne bil storil, bi se mi bili mati in sestra ugonobili v tovarni. Ah, in jaz sam sem živel datje pasje življenje. A delam rad, vedno za dom... Vsak desetek, vse, kar morem prihraniti, vse greven na deželo."

"Izvrstno!" je vzklknil eden gospodov.

<div data

Družba trecnosti.

Na dan 1. septembra vsakega leta zavladala na posestvu vdove Ljubice Petrovne nenavadno gibanje. Ta dan se bera maša zadušnica, kateri sledi Te Deum za ravnega sograha grščakinja. Trifona Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Maša zadušnica se prične. Iz kadilnice se dviguje modrikast dim in se poigrava s solničnim žarkom, ki pada poševno v dvorano, prizgane luči rahlo prskatajo, petje je v začetku trdo in vsljivo. Ko pa se peve prilagode akustičnemu razmerju dvorane, postane harmonično tih... Vsi motivi so malaholični, britki... Gostje postajajo žalostni in zamisljeni. V njigovih glavah se porajajo misli, kako kratko je človeško življenje, kako minljivo je vse posemko... Spominjajo se ranjkega Savstjaga. Bil je krepek, rdečeličen mož, ki je izpraznil steklenico šampanjca v enem dušku, Ko zapojo: "V blagem miru z vsemi svetniki... in zaslišijo itenje gospodinje, tedaj stopiajo goste z ene noge na drugo, in tesno jih lega v dušo. Nekateri, ki so bolj občutljivi, začutijo neko šegetanje v grlu in očeh. Plemški okrožni maršal Marfutkin, ki bi rad zatrl ta neprijetni občutek, se nagnе k okrožnemu sodniku in mu šepeče na uho:

"Včeraj sem bil pri Ivanu Fedoroviču, 12 rubljev je zaigral. Olga Andrejevna je bila zaradi tega tako razčačena, da ji je padel umetni zob iz ust..."

Prije zapojo "Večerni spomin..." Gelikouski je spoštivo pobiral luči, maša zadušnica je končana. Eno minuto se sliši pritajeno šepitanje, duhovnik menjata medtem obliko. Prične se Te Deum. Po Te Deumu, ko oče Jevmenij slavi mašno obliko, si druge gredo roke in pokašljujejo, gospodinja pripoveduje, kako blag je bil ranji Trifon Lwovič.

"Prosim gospodje k zajtrku", tako sklene v zdihli svoje pripovedovanje.

Gostje gredo v jedilnico. Prisem se trudijo, da bi ne suvali drug drugega, in ne stopali z nogami... V jedilnici je pripravljen zajtrk, ki je tako obilen, da enti diakon Konkordjev pri pogledu nanj vselej dolžnost, da razprostre roke, začudeno zmaje z glavo in izreče:

Naravnost nadzemsko! To, oče Jevmenij ni jed za ljudi, ampak bogovom."

Zajtrk v resnici izbran. Na mizi stoji vse, kar premore flora in fauna. "Nadzemsko" je le eno: na mizi stoji vse... razen alkoholnih pijač. Ljubica Petrovna je storila zaobljubo da ne bo trpela v svoji hiši ne kart, ne alkohola, dve reči, ki sta umetila njenega moža. Na mizi stoji le steklenica s oljem in kisom, naravnost v zasmeh in kazen gostom, ki so vse brez izjeme, veliki pive.

"Poslužite se, gospodje!" vabi vdova. "Ali oprostiti morate: Naravnost nadzemsko! To, oče Jevmenij ni jed za ljudi, ampak bogovom."

"Gostje stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni maršal. Vse okrožje se udeleži te slovesnosti: sedanji plemški okrožni maršal Marfutkin, predsednik zemstva Potraškov, mirovna sodnika obeh okrajev, okrožni sodnik Krinolijev, okrožni zdravnik Dvorjanin, ki vedno diši po jodoformu, vse grščaki itd. približno petdeset oseb.

Točno ob dvanajstih vstopijo gostje s svečanimi obrazi v dvorano. Tla pokriva preproge, ki pritaja vsak korak, ali vzlje temu upliva resnoba svečanega dejanja tako njo, da hodijo instinkтивno po prstih in balancirajo pri hoji z rokama. V dvorani je že vse pripravljeno. Oče Jevmenij, majhen starček z visokim, vijolčastim pokrivalom, se oblači v črno duhovniško obliko. Diakon Konkordjev, rdeč kakor kuhan rak in že v ornatu, lista tiko po molitveniku, v katerem je liturgični del službe božje in devlje papirnatne proge kot znamenja med liste. Ob vratih k predobi piha cerkvenik Luka v kadilnicu, da ima kar izbuljene oči. Dvoračno napoljujejo polagona modričasti, prozorni oblaki kadila, ljudski učitelj Gelikouski, mlad mož, ki ima novo, žaktljivo podobno sukanjo in velike pege na preplašenem obrazu, podaja gostem na srebrnem krožniku voščene sveče. V ospredju je mizica, na kateri stoji predpisana rizava jed. Ob mizici stoji gospodinja Ljubica Petrovna, ki že vnaprej prisika robee v obrazu. Vsenakrog tišina, redkodaj jo pretregrajo vzdih. Obrazi navzočih so zategnjeni, svečanstvo.

Foto: stopijo k mizi. Nekako nedolčeno se lotijo paštete. Ali jed jim nič prav ne diši. Apatično, leno zabadajo vilice, režejo, grizejo... Očividno je, da nekaj manjka.

"Tak občutek imam, kakor bi bil nekaj izgubil," šepeče mirovni sodnik svojemu tovaršu. Ravnok Lwovič Savstjanova, ki je bil plemški okrožni

"GLAS NARODA"

Slovenic Daily,
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado. \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leta 4.50
" " " pol leta 2.50
" " " petr leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in
vzemu nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sunday and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po —
Money Order.

Pri spremembah krajev naročnikov
prosim, da se nam tudi prejme
bilavljace naznani, da hitrejšo najde
mo naslovniku.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta na-
dov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF
MEMBERSHIP LABEL
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Koncem tedna.

Roosevelt imenuje izvolitev še-
stih at-large delegatov v Ohio po-
politični rop. Taft je istega mnenja
glede Rooseveltovih 460 delega-
tov.

Columbia vsečiliče je imeno-
valo polkovnika Goethalsa čas-
nim doktorjem. Toda njegov naj-
odličnejši naslov ostane vedno
"zgraditelj panamskega preko-
pa".

Rockefeller je naprosil za zni-
janje davčne pristojbine na nje-
gov domovanje v Tarrytownu.
Da, da, draginja!

Začasno bi popolnoma zadost-
ovalo, ako bi zahtevali od naselni-
ški uradnikov dokazila usposob-
ljenosti, kakor da zahtevajo od
naseljencev dokazilo izobrazbe.

Nek zločinec v South Carolini
je prosil za "milost", da sme kot
pričasni električni stol. Vsak
pač po svojem okusu.

Draginja živil je postala že u-
prav neznaša: cene so visoke,
kakor še nikdar prej. Zato tedaj
izraz "high life".

V Altoona, Pa., je brenil nek
osel malega dečka v glavo, in de-
ček, ki je pred meseci onemel, je
naenkrat zopet zadobil dar govo-
ra. V spletu ni priporočati te-
ga sredstva.

V Montclair je obsodil policij-
ski sodnik nekega moža v denar
na globo \$10, "ker ni prepričil
zareze moskitov na svojem pose-
stvu". Če bi to splošno vpljali,
bi newjerseyska država kmalu o-
bogatela.

Neka ženska v Topeka, Kans.,
zatrjuje, da je želodec sedež du-
še. Tudi vspeli draginja živil. Ne-
kaj mora končno vendar biti v
želodeu.

John E. Busby, nek "prerok"
iz Independence, Iowa, prerokuje,
da bude junij zelo nevaren
mesecev, in da se naj vsakdo ogle-
da za jamo, kjer se bo skril pred
vihari. Očividno politično pre-
rokovanje.

Iz Tripolisa poročajo smrt ne-
kega časnikarskega poročevalca.
Ali si je skvaril želodec, ali pa je
postal žrtev vročnice. Vojne pa-
priv gotovo ne.

Mogoče je pripisovati podneb-
ju, da snmatrajo na Cubi in v dru-
gih južnih deželah revoltiranje
kot nekak oddih od dela.

Gloria Naroda

2 Cortlandt St., New York, N. Y.

Da so v Evropi že do grla siti
klerikalnega nasilja, dokazujejo
zadnji dogodki v Belgiji. Le v
blazeni Avstriji se klerikalizem
še bohotno razvita. Kako dolgo
še?

Ako se je kakemu našemu na-
ročniku Pratika za letošnje leto
ugubila ali raztrgala, naj nam pi-
še karto in mi mu jo pošljam
brezplačno. "Glas Naroda".

Kopelj vsakega zveznega sena-
torja stane vlado šest dolarjev...
in nekaterih teh gospodov nikak-
or ni mogoče oprati raznih gr-
dih madežev.

Prav tolažljivo je izvedeti, da
je angleška Board of Trade ravn-
o nameravala ukazati ostrejše
določbe v varnost potujočega ob-
činstva, ko se je potopil "Tit-
anic".

Dopisi.

Clarksville, Pa. — Cenjeni g.
urednik! Natisnite par vrstic v
Vaš cenjeni list. Najprej omenim,
da je našo društvo sv. Barbare,
postaja 39, obhajalo petletnico
dne 30. maja. Imeli smo tudi ve-
selico v prid društva, ki se je
prav dobro obnesla, za kar se mo-
ramo zahvaliti v prvi vrsti čla-
nom, ki so kaj pripomogli, v dru-
gih vrstih pa članom društva sv.
Barbare št. 33 iz Trestle, Pa., ki
so se s svojo zastavo udeležili
slavnosti. Naj se omenim, da se
je tudi pri naši oglasilna tista žena,
ki jo imenujejo smrt, in je po-
brala našemu blagajniku mlajše-
ga sinčka v starosti 22 mesecov.
Pozdrav vsem. — Jurij Previč,
tajnik.

Forest City, Pa. — Dne 2. ju-
nija sta obhajala ženitovanje Jo-
žef Korošec in Marija Conto. Ve-
likanska udeležba priateljev in
priateljev je bila dokaz, da sta
zelo spoštovana med svojim in
drugim narodom. Pri maši so pe-
la slovenska dekleta pod vod-
stvom organista zelo lepo in mile
pesmi. Zvečer sta odšla novopo-
ročenca na ženitovanjsko popoto-
vanje, in sicer k sorodnikom ne-
veste v Waukegan, Ill. Ob sta-
doma z Notranjskega. Nevestini
starši bivajo v Vendling, Pa.,
kakih 19 minut od Forest City.
Nevesti in ženini želimo srečno
ženitovanjsko popotovanje zdaj
in skozi celo življenje. Naj vama
bo življenja pot posuta z rožič-
ami. Seveda vaju bo tudi marsi-
kaj, zboldo trnje, a v težkih
dneh naj vaju tolaži zavest, da
sta združena za vse čase ter vaju-
loči samo smrt. — M. S.

Lloydell, Pa. — Cenjeni g. u-
rednik! Prosim Vas, da nvrstite
ta moj skromni dopis v predale
priljubljenega nam lista Glas Na-
roda. Pred nedavnim časom sem
bral v tem listu dopis iz tukajne
okolice. Dopisnik je poročal, da
se dela tukaj s polno paro, kar
je tudi resnica. A sedaj se je za-
hodil vse spremeno. V rovu, v ka-
terem sem jaz zaposlen, se neka-
daj delamo vsaki dan. Pa, kakor
se čuje, ne bode dolgo tako, po-
nekaterih rovin se dela komaj e-
den ali dva dni v tednu, en rov
so celo popolnoma zaprli. Zato ne
svetujem rojakom hoditi sem po-
delo. — Kakor sem čul, misli-
tukaj dne 4. julija vprizoriti na-
rodno parodo, katere se bodo u-
deležila vsa društva. Povabljen
je bilo tudi naše društvo sv. Pe-
tra in Pavla štev. 35 J. S. K. J.
Po mojem mnenju bi bilo prav,
da tudi mi pokazemo, da smo za-
veden narod. Zato prosimo vse
člane našega društva, da se ude-
ležijo prihodnje seje v nedeljo
dne 16. junija. Kakor je bilo skle-
njeno na redni mesečni seji me-
seca maja, se bo z vsakim, ki se ne
udeleži seje, postopalo po dru-
štvenih pravilih. Dne 29. junija
bode obhajalo omenjeno društvo
desetletnico svojega obstanka ter
mislimo prirediti veselico. Več
o tem razpravljalo na pri-
hodnji seji. — Jakob Debevc,
tajnik.

Za 1 dollar

dobivate sleherni dan

"GLAS NARODA"

skozi

štiri mesece.

Po dnevniku "Glas Naroda"

izveste najprej vse dnevne

novosti in vesti iz stare

domovine.

Kdor še ni naročen, naj
to takoj stor!

"Glas Naroda"

2 Cortlandt St., New York, N. Y.

VS. 100.00

VS

Jugoslovenska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 50 Cherry Way or Box 57 Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn. Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Box 424.
Pomembni tajniki: MICHAEL MRAVNEK, Omaha, Neb. 174 So. 15 & St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn. Box 15.
Zaupnik: FRANK MEDOŠ, So., Chicago, Ill. 2422 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 550 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Solda, COJO, Box 533
MICHAEL KLOBUCHAR, Camulet, Mich. 115 - 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans. 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZINSK, Burdine, Pa., Box 123.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn. Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo. 1219 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednotne.

Jednotno glasilo: "GLAS NARODA".

Poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.
Za mesec junij.

Dne 1. junija 1912.

Umrl brat Peter Gregurić, cert. št. 14443, član društva sv. Jurija, štev. 22, v So. Chicago, III., rojen leta 1872, umrl dne 30. aprila 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 31. avgusta leta 1911.

Umrl brat Anton Kraljević, cert. št. 260, član društva sv. Cirila in Metoda št. 1. v Ely, Minn., rojen leta 1869, umrl dne 13. marca 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan je bil za \$ 1,000. K Jednoti sprejet dne 26. novembra 1901.

Umrl brat Fran Ferlan, cert. št. 655, poročilo umrlih, poškodovanih in bolnih članov in članic, J. S. K. J.

Assesment št. 167.<

NEPOTREBEN STRAH.

Postopač (v gnječi): "Da le ne bi misil redar, da sem kak pobegel blagajnik, ki se meša med višje sloje!"

Moderno.

Gospa: Slišite Urška, kje pa vi izveste vse te novice? Jaz sem vendar odločno prepovedala postajanje po stopnječah, pred hišo in tako dalje.

Služilkija: Saj nič ne postajam — zdaj se s prijateljicama kar telefonično pomenimo

Pri obed.

Ali ni to čudno, da nam ravno največje malenkosti delajo največje skrbi?

Res je! Če grem zvečer iz krčme domov, me še nikoli ni skrbelo, če najdem hisna vrata zmerom ne pa skrb, kako bom spravil ključ v ključavnico.

NJEGOVO STALIŠČE.

Potnik: "Radi železniške nesreče smo morali prečuti noč na najhuj postaji, kjer je bilo dobiti prav dobro pivo."

Dijak: "No, potem se pač ne more govoriti o pravi železniški nesreči."

Boji se.

Kritik (bankirju, cigar hči je poročena s slikarjem): Slike vašega zeta pričajo, da ima lep talent, ampak marljiv ni, malo nstvarja...

Bankir: Za božjo voljo, nikar mu tega ne povejte, saj moram že tako jaz kupovati vse njegove slike.

Čudovito.

"Ne, ne, prav nič nisem več razmišljen. Vedno prinesem paljeno domov. Oh, morda sem jo pa vendar vzel seboj!"

Znamenje.

Gospod (ki je pri operi zaspal): "Godbu res ne more biti slab... meni se je nekaj tako lepega sajalo!"

Izguba.

"Oni gospodični tam se imam zahvaliti, da sem lansko leto izgubil 70,000 dolarjev."

"Kako pa je to mogoče?"

"Prav lahko! Ni me marala v tem boš še manj spal."

V ZRCALU ŽIVALSKEGA SVEFA.

V restavraciji.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Delavnica neumnosti.

Fajmošter Jaka je razkazoval družbi odličnih tujcev svojo cerkev in ji je pokazal tudi kapelo, kjer se vrše poroke.

— To je torej tisti prostor, kjer se zgode največje neumnosti na svetu — je zakljal eden tujec.

Fajmošter Jaka je malo pomizkal, potem je pa sramežljivo izjavil:

— O, ne — tisti prostor je pa moja pisarna v farovžu.

Kratko.

Prvi: "Torej naš prijatelj K. se je res poročil?"

Drugi: "Res, pred petimi meseci."

Prvi: "In ima lepo gospo, ki je, kakor pravijo celo zmožna govoriti."

Drugi: "Da, posebno kadar se prepira z njim."

Ponesrečeno.

"Klanjam se gospodična; prav dolgo vas že nisem videl."

"Kakih pet let bo že tega?"

"A ta so hitela mimo vas brez vsakega sledu; ostala ste stará!"

Ni prenesel.

— Jaz sem nekaj iznašel — nekaj velikanskega! Saj veš, da imajo že elektroštevce, vodoštevce, računske stroje...

— Da!

— Jaz sem zdaj iznašel stroj, ki šteje izgovorne besede.

— E, ali res?

— Da! Za poskušnjo sem ga postavil v salon, ko je moja žena imela dve prijateljici povabljeni na kavo...

— In kako se je stroj obnesel?

— Razletel se je!

Poznavalec.

Gost: Saperment, to je pa posebna kapljica!

Krčmar: A — vam ugaja?

Gost: Saperment — to pa moram reči — jaz se na take stvari razumem.

Krčmar: Tako? Če smem vprašati, ali morda kupčujete z vynom?

Gost: Ne — ampak z jesihom.

Izognil se je.

"Torej hišo ima v Udmatu in stotisoč kron. Kaj pa s starostjo?"

— O, hiša je prav dobro ohrazena!"

Naivno.

— Papa, kaj je pa to mecen?

— Mecen je gospod, k vzame vsako sliko naših slikarjev.

— A tako? Zakaj pa pravijo temu mecenu vsi ljudje eksekutor?

MED ŠPORTNIKI.

"Ali ste že izvedeli, da se je tovarš Mirko zaman potegoval za lecer neke bogate vdove? Lastna mati je bila zapreka!"

"Da — in sedaj je zapreko — vzel."

Premagan.

— Vaš govor, gospod doktor, je bil v resnici lep, a jaz imam doma knjigo, v kateri sem ga doberedno našel."

"Dovolite, to je predrnost."

"Nikakor ne, imam namreč slovar!"

Enake želje.

Ona: "Imeti bi hotela denar, ki si ga v zadnjem letu zaigral."

On: "Jaz tudi!"

Sumljivo.

Ana: "Mici se je dala slikati, a mislim da je prav izvrstno zadeta."

On: "Zakaj?"

Ana: "Ker ni slike do sedaj še nobenemu človeku pokazala."

DRUŽINSKO VESELJE.

Mlada dama: "Nikdar več ne poročim avijatiku! Po dnevi moram štreliti za njim v zrak in zvečer ne bolj vrat!"

Natančno ve.

Župnik: "No, Nežica, kako gre danes očetu?"

Nežica: "Slabo gospod župnik, umrl je."

Župnik: "Za božjo voljo! Kaj so bile njegove zadnje besede?"

Nežica: "Njegove zadnje besede? Saj so bili vendar mati do konca pri njem!"

V knjigotržnici.

Kupil bi rad knjigo za dečka."

"Za kakšnega dečka, če smem vprašati?"

"On je plavolas in ima modre oči."

Nepričakovano priznanje.

Ona: "Kaj boš vedlo renomiral s svojo fantovščino! Ko sem te vzel, si imel samo tri srajce in še to bile vse zakrapne; — žele jaz sem ti pomogla da si prišel do česa!"

On: "...To pa moram res priznati: od tedaj nisem videl nobene zakrapne srajce več!"

Ujela se je.

"Da je tvoj mož tako ljubosu men!"

"Da, in misli si, vedno na načačnega!"

MODERNO.

Zarekel se je.

Učitelj v soli: ... Tedaj je pa Bileanov osel odprl usta in je rekel: ... Pepček, če ne boš pazljiv in miren, ti navijem ušeša...

Sin modernega slikarja.

"Moja mati je vrgla včeraj v jezi očetu njegovo sliko "Andaluzika" na glavo."

"Ah toraj je slika pokvarjena!"

"Nikakor, sedaj jo imenuje oče "Razburkano morje" ter zahteva tisoč kron več zanje."

Dober izgovor.

Gozdni čuvaj dobi v gozdu tatinškega loveca in ga ustvari.

"Kaj pa imaš tu v našem revirju s puško iskat?"

"Oh, tako sem obupan, da sem šel semkaj, da bi se ustrelil."

Zgodaj zrel.

Gost: "Natakar, vzemite, prosim, to jaje proč."

Natakar: "Kaj naj pa ž njim storim?"

Gost: "Saj mu lahko vrat zavijete!"

Ga pozna.

"Včerajšnji koncert — ah — res zame je bil krasen užitek."

"Tako? Kaj si po dobrega papeal?"

Ujela se je.

"Ali ljuba gospodična za razumnost, zvezdo v pošteno življenje imam jaz vendar že svojo ženo..."

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Poškušen samoumor. Franc Iglič, trgovec s papirjem na Mestnem trgu v Ljubljani si je te dni okrog 10. ure zjutraj pognal z samokresa kroglo v glavo. Takoj na lece mesta dospeli rešilni vozki ga je hotel v bolnišnicu prepečljati, je zavrnil z razlogom, da se hoče sam z izvoščkom tje peljati. Kakor kaže to razpoloženje ranjenega Igliča, rana ne bo smrtna nevarna. Vzrok samoumu hode najbrže denarne kalamite. Iglič se nahaja sedaj v Leonisenu.

Trgovino zaprlj je trgovec z želenino g. Golob na Mestnem trgu v Ljubljani.

Stavkajo livarji pri ljubljanski tvrdki Samassa.

Gosdnini požar na Kalu. Iz Poštne poročajo, da so iskre železniške lokomotive zanetile blizu Čuvajnice št. 771 na progi St. Peter-Trst ogenj, ki je uničil en hektar uladega gozdnega nasada in povzročil škodo za 800 K. Požar so domaćini kmalu omecili.

Aretovan je bil v Ljubljani 24-letni Alojzij Sitar, kateri je ogoljul neko anončno pisarno za skoraj 1000 K. Tudi brivskoga poslovnika Marko Ljubiča, kateri je zasledovan od sodišča v Petrinji na Hrvščku, je policija aretovala in izročila, kakor Sitarja deželno sodišču.

Deklicko odpeljal.

29-letni ključnica Fran Podbevsek je prišel lansko leto iz Avstralije, kjer je delal na neki sladkorini plantazi in se nastanil v Ljubljani pri svoji materi. Med časom bivanja v Ljubljani je imel znanje z raznimi zenskami, a je vse kmalu prekinil. Pred kratkim se je seznanil v parku na Slovenskem trgu z nekim 15-letnim dekletonom, katerega je znal toliko pregoriti, da ga je spravil z pomočjo 23-letnega Leopolda Drameta iz Zibike na Stajerskem in 29-letnega mizarskega pomočnika Avgusta Habiča iz Ljubljane, baje v Avstralijo. Podbevsek je napred odpeljal do Nabrežine, kamor mu je deklico pripeljal Drama. Habič je imel pa nalog, da se je načrt izvedel. Podbevsek je sel potem s deklico v Mil. an in Genuo, odkoder sta se z zapeljenko baje odpeljala v Avstralijo. Po ovadbi je policija nazaj došla Habiča in Drameta aretovala in izročila sodišču, za deklico in Podbevškom je pa postala v razne kratek bojazavke.

V sledi sinove neprevidnosti mati ustreljena. 25-letni Franc Kesner je kupil februarja meseca v Kasteljevi trgovini v Kandiji samokres, kaliber 9 mm. Samokres je shranjeval v omari in ga skrival pred ženo. Samokres je kupil, ker se je bal napada, ker v obližnjih delih mnogo tujih delavcev pri gradnji železnice, on sam pa kot zidar hodi z dela pozno v noč do 8. maju t. l. pa je šel s sosedom v Šemši na semenc. Samokres pa je puštil v omari visičega na žebli, omare pa odprto. Sestri se je čudno zdele, kaj ima brat tako skrivnega v omari. Odpela je omara in našlo pod obleko samokres. Ko je samokres v vezi ogledovala, pušil je njen oče Jožef Kesner in jo karal, naj pušti bratovo stvar pri miru, da mu kaj ne poškodi. Vzel je samokres oči v roko in ga ogledoval. Mati 62-letna Marija Kesner, pa je sedela na pragu in je lupila krompir. Ko je takoj 70-letni starček, mož Marijan ogledoval edum konstrukcijo samokresa, napej je tudi petelin in samokres se je — sprožil ter je projektil predrl starci desno ušte, zbil ji nekaj zob, šel skozi sredino jezika in grlo in tam občutil. Nezavestna se je stvara zgrudila na tla. Strel privabil je sose, kateri so slišali, kako je karala hči očeta z besedami: "Ježus Maria oče kaj ste storili!" On ji je pa obupno odvrnil: "Kaj sem jaz vedel, da streljam." Med tem je starčka že umrla. Oče in hči pa sta hotela prikriti nesreco in zato sta došli pripovedovala, da je mater zahala kri. Mrtvogledu sta isto pogledala, — seveda ta jima je to verjel in ženo se pokopal. Čez 10 dni pa je bila obča gorovica, da je sin mater ubil — ustrelil. Zvedelo je to orožništvo in naznalo državništvo, katero je pustilo ne srečno izkopati in zdravniško pregledati. Zdravnika sta konstatači, da je bila starca iz neposredne bližine ustreljena našla kroglo v tilmiku. Vzile temu sta Kesnerjeva že vedno dejanje tajila. Slednji je pa 70-letni starček obupno priznal gori opisanu nesreco.

KOROSKO.

Požar v Beljaku. Te dni je izbruhnil ogenj v kozolcu pivovarne Linder v Št. Rupertu. Ogenj se je silno hitro razširil in umetil tudi poleg kozolca ležeče posestvo, v katerem je bila tudi gostilna. Pogorelo je vse poljsko orodje, pridelki in 80 prasičev. Skoda je zelo velika in le deloma krita z zavarovalnino. Kako je ogenj nastal, še ni znano, gotovo pa je, da je ogenj povzročila neprevidnost, ali pa je bil zlobno podtaknjen.

Pomilosten morilec. Hlapec Iv. Schuster, ki je bil pred celovškim porotnim sodiščem obsojen na smrt na vislicah, ker je umoril 80letno Marijo Piček, je pomilosten in se je izpremenila smrtna kazna v 15letno težko jecto.

RAZNOTEROSTI.

Ljubica ekskralja Manuela — Moravka. Madžarski listi poročajo, da je znana kabaretna umetnica in ljubica portugalskega ekskralja Manuela, Gaby Deslyssova baje — Moravka. Imenuje se baje Hedviga Navrátilova in je hči nadzornika v nekem eukrovru na Ogrskem. Gaby Deslyssova se stramuje, da je Čehinja in se izdaja za Francozinjo.

PRIMORSKO.

Porotno sodišče v Trstu. Te dni se je vršila pred tržaškim porotnim sodiščem obravnavna proti 20-letnemu delavcu J. Parovelu, zradi ludodelstva ropa. Parovel je popival 23. oktobra l. l. s svojim tovarišem Zidaričem v Zavljah, zvečer pa ga je na poti domov napadel in mu ukradel srebrno žepno uro z verižico, dežnik in en tolar za pet kron. Ker je obravnavi glavna priča Zidarič ni prisel, sta stavili državni pravnik in zagovornik razne predlogi, nakar so po slišanju več prič obravnavo preložili, da počaka zvečer sodni sluga Zidariča v svojem stanovanju, da mu dostavi povabilo, katerega mu do sedaj niso mogli dostaviti.

Rimske starine v Istri. Arheološka družba v Istri je odkrila, kako poročajo iz Poreča, na desnem bregu Červera znamenito starorimsko tovarno za lončene posode. Odkrili so ostanke velikanskega poslopja, ki je bilo najmanj 100 m dolgo. V raznih oddelkih so našli med razvalinami več kot 100 krasnih vrečev, ki imajo užzano znamko cesarja Hadrijana. Dobili so poleg tega v grobišču veliko orožja in kinča. Kopali hodo še naprej proti bližnjemu morskemu zalivu, kjer upajo, da odkrijejo bogata starinska grobišča.

STAJERSKO.

Iz Celja. V celjski farni cerkvi je ukradel nekdo posestnici Marija Mirnik iz žepa denarnico s 114 K. — Hugo sta se stepila ruderjave. Zemlja je vedno dražja in čim dalj boš odlusal, dražje jo budeš plačal. Ne bomo hvalili na dolgo in široko, ker do-

VPRAŠAJTE FARMERJE,

kako so zadovoljni z zemljiščem, katera so kupili od nas, in ti vam bodo povedali resnico. Izmed rojakov, kateri so letos kupili zemljo, so se naselili sledčci: brat Fran in Matija Morgan, Ivan Erzen, z družino, Ivan Turk z družino, Anton Kenič in Fran Kalan. V tem enega meseca so očistili več akrov zemlje, imajo vsajenočka po par ducatov busljiv krompirja, fizola in sploh vsega, kar se rabi. Postavljeni imajo deloma barake, deloma lene hišice. Hlava s štirimi prostori velja 150 dollarjev. Vse lepo raste in kazne najbolje.

Danes ima kupljenih nad tri deset rojakov svoja domovina v tem kraju, nekaj jih pride še letos gori, velika večina pa na ponlad. Zadovoljni so vsi od prevega do zadnjega.

Kdaj misliš postati ti samostoj? Ne odlasaš — odloči se takoj! Pridi do nas, pa pojdemo skupno gori pogledati svet. Tam bomo obiskali naše naseljence in tam se bodeš lahko sam prepričal, kako ljudje govore in misljijo o tisti zemlji.

Cena za aker od 16 do 24 dol. za aker plača se 100 dollarjev takoj, ostalo po 10 ali več dollarjev — kakor kdo hoče — na mesec. Plačljivo vožnjo na vsakih 40 akrov. Kdor želi kupiti, mora videti sam, ker mu drugače ne prodamo.

Kdor misli letos začeti s farmo, naj pride takoj. Se je čas za skoro vse pridelke. Kdor misli pa pozneje priti, naj ne pozabi kupiti takoj sveta. Zemlja je vedno dražja in čim dalj boš odlusal, dražje jo budeš plačal. Ne bomo hvalili na dolgo in široko, ker do-

bra stvar se sama izvali. Pridi in poglej, govorji z našimi starimi naseljenci, od teh boš izvedel resnico.

Postani samostojen in piši takoj, ali pa pridi naravno do nas, pa pojdem skupno pogledati svet v Wexford County, Michigan.

KRŽE-MLAĐIĆ LAND CO.,
2616 S. Lawndale Ave.,
Chicago, Ill.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBIVATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

Hamburg-American Line

Redni prekocanski promet iz

NEW YORK do HAMBURGA preko PLYMOUTH in CHERBURG

z dobro poznamenimi parniki na dva vikaka:

Kaisersland, President Lincoln, President Grant, Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria, ob 9. dopol.

Veliki moderni parniki nudijo načine udobjos za primerne cene: neprerosljiva kuhinja in postrebo.

Cpremljeni so z vsemi modernimi aparati.

Odhod iz New Yorka:

PRES. LINCOLN — odpl. 8 junija

AMERIKA — odpluje 13. junija ob 9. dopol.

PRETORIA — odpl. 15. junija 9. dopol.

CLEVELAND — odpl. 20. junija 10. dopol.

HAMBURG — odpl. 22. junija 12. dopol.

Vozilo tudi v Sredozemske morje

Hamburg-American Line,

41-45 Broadway, New York City.

Pisarni: Philadelphia, Boston, Pittsburgh, Chicago, St. Louis, San Francisco.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.

Direktna črtka

do Havre, Pariza, Švicce, Inomosta in Ljubljane.

Poštni Ekspres parniki so:

A PROVENCE "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA FOURAIN" na dva vikaka

"LA SAVOIE" na dva vikaka "LA LORRAINE" na dva vikaka "LA FOURAIN" na dva vikaka

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NALOGA.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Od Mestne hramilice Ljubljanske prejel sem več iztisov računskega zaključka za leto 1911. Ke-

dor želi, da mu iztis dopoljim, naj pošlje 5c za poštne stroške in ga takoj dobri. Frank Sakser.

(7-18-6)

NAZNAKOLO.

Slov. Delavska

Podpora Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania, s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1. Conemaugh.
 Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
 Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Box 57, Conemaugh, Pa.
 Pomočni tajnik: ALOJZIJ BAĐEK, Box 1. Dunaj, Pa.
 Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
 Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va.
 II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ ROMBAC, 1669 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOSIP SVOBOČA, 638 Maple Ave., Johnstown, Pa.
 II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 294, Moon Run, Pa.
 III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 324, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

M. A. M. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošeni, pošljati denar naravnost na blagajniku in nikogar drugemu, vse dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajnik pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisbudi v porečilih glavnega tajnika kakre pomankljivosti, naj to nemudeno naznanimu na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje povrati.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoski spisal Emil Gaborau.

Priredili za "G. N." Bert P. Lakner.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

"Torej ni dobila markija Valorsay doma" si je mislila Margareta, "in ker sedaj ne ve, kako se mora obnašati, je jenza."

Pravzaprav bi moralata sedaj vtise tega dne zbrati in skleniti, kako naj se obnaša, a dve noči prečuti v naslonjalu, sta izčrpali njene moči. Rekla si je, da je boljše, če gre počivat, ker bo njen duh prihodnjega dne svežejsi. Z iskreno molitvijo, v katero je vpletala ime Pascala Ferailleurs, je legla k počitku.

In vendar je še nekaj pripomnila, predno je zaspala: Rjuhe so bile nove!

Da se je rodila Margareta v palači Chalusse, da je brezkrbno vzrasla v okrilju staršev, če bi jo veliko premoženje obvarovalo spoznanje sveta, bi bila izgubljena. Kako je možno izogniti se nevarnosti, katerih ne poznamo! A slučaji v zorni mladosti so ji dali grecko spoznanje resničnega življenja in nesreča, okrata učiteljica vseh močnih, je bila iznčela tudi njo. S triajstimi leti osamljena, v pokvarjeni okolici, se je naučila biti nezaupna in nepristopna. Znalna je izpovzati, prevdarjati in tudi delati; in dasravno odkritega značaja, se je znala posluževati tudi zvijače, kot vsemi, ki stavi življenje velike težkoče na pot. Strahu ni poznala. Dva moža, markij Valorsay in sin gospoda Fondege, sta se potezala za njen roko. Markija je smatrala sposobnega za vsako stvar – in vendar je bila povsem ravnodušna. Se vse večje nevarnosti so ji bile pretile, ko je bila učenka ter jo je sin mojstrice zasledoval s svojo strastjo. Laz se je že gibila in vendar je morala lagati. Saj ni imela drugega orloja!

Lahko si mislimo, kako pozorno si je prihodnjega dne ogledala "generalovo" domačijo, da si iz cele okolice vstvari slikog in navad. In prav gotovo je bilo to raziskovanje ponučno.

"Generalova" hiša je bila povsem pariškega značaja, v kateri se je kazalo hrepnenje po razkošju in želja, biti milijonarjem enak, obenem pa ponizati svojega soseda.

Obednica je bila krasna, sprejemna soba okusna, a bila sta to edina prostora v hiši, ki sta bila opravljena. Vse drugo je bilo prazno, mrzlo in golo. Le najpotrebejše stvari so bile tu, a še fe se obrabljene in stare.

Gospa Fondege je imela sicer v svoji spalnici zelo lepo omago z ogledalom, a pri posteli so manjkale zavesne.

To je natanko kazalo značaj v navade teh ljudi. Ali jih ni strasila vsa to očividna revščina, ki se je kazala poleg nevidenega bogastva? Ali jih niso prevzemale v teh magib prostorih le otočne misli? Radi tega sta živila ta dva človeka le na zunaj ter pohitivala od zahabe do zahabe. – Radi tega nista ljubila tega doma, v katerem je bilo le toliko, da sta varala svet, ne pa toliko, da bi moglo imponirati upnikom.

"Poleg tega imajo v hiši še tri vslužbence", si je mislila Margaret, "ki se od jutra do večera norčejo iz njih ter sekajo rane ujihovemu samoljubju."

Že prvi dan je popolnoma jasno spoznala položaj generala in njegove soprove. Vedela je, da stojita general in njegova žena sedaj, ko je sprejela njuno gostoljubnost, na robu propada. Ali ni vse pričalo o tem: zahteva voznika, nesramno vedenje poslov, osušeni kredit pri trgovcih, šiviljne tirjatve in končno tudi nove zjuhe.

"Da", si je rekla Margaret, "gotovo vem, da sta bila Fondege izgubljena, ko sem stopila v hišo. Clovek ne tira stvari do takso skrajnih mej, če ima le še kak majhen izhod na razpolago. Če si torej opomozijo, če dohe zopet denar in kredit, potem ima star sodnik prav: stegnili so svoje kremljice po Chalusse-ovih milijonih."

V tem oziru si je bila torej Margaret na jasnem. Pamet ji je narekovala, naj dosledno in strajno opazuje življenje gospode in gospoda Fondege, naj nadzoruje gospodinjstvo ter si natančno zapisuje izdatke.

Bila je to stvar, ki je zahtevala pozornosti in natančnosti.

Ta prvi uspeh jo je moral bodriti ter ji podvajiti samozavest. Vendar se ni precenjevala. Doseglja je bila veliko in nič. Vedela je, da ne zadostuje, če se prepriča, da je ravno "general" ukradel ena dva milijona, ki sta bila izginila iz pisalne mize grofa Chalusse. Sele s tem trenutkom so se pricelle prave težkoče. Sedaj je morala dogmati, s kakimi sredstvi se je gospod Fondege posrečilo, prilastiti si ta denar. Bo-li možno to-dognati? Priznati se je morala, da je bila tatvina, če se je res izvršila, naravnost čudovito vprvorjeva. In če se razkrije skrivnost, ali bo že vse s tem storjeno? Go-to-vo ne!

Trebalo bi se nabrati potrebnih dokazov, da bi mogla "generala" pred celim svetom obdolžiti. Imeti je morala trdnih, neovrgljivih dokazov, predno je mogla reči: "Izvršila se je tatvina, dolžli so mene – jaz sem nedolžna, tu je krive!"

Kako dolga pot do take zmage! Sedaj ko je vedela, kje naj prične, se je čutila dosti močno in vstrajno, da počasi, tekom let, nadaljuje započeta preiskavo.

Vznenimiralo jo je le, da si ni mogla prav tolmačiti obnašanja

nasprotnikov, od trenutka, ko je bil gospod Fondege poprosil v imenu sina za njeno roko pa do današnjega dne. Kako naj so tako nesramni in drzni, da si jo upajo vzeti v hišo, če so res vkradli one velike svete?

"Ali so izgubili razum, ali me pa smatrajo za slepo, gluho in neumnejšo, kot se spodobi", si je mislila Margaret. Zakaj potem silita oba, da se poroči Margaret z njihovim sinom, poročnikom Gustavom? Ali se hočeta zavarovati za slučaj, čepride kaj na dan? Da sta pametna, bi lahko prav na tistem poplačala dolgor ter izlatke neopazno pomnožila, tako, da bi Margaret tega niti opaziti ne mogla.

Vendar je vse drugače prišlo. Še istega dne, dasiravno v nedeljo, je bilo videti, kot da se je vsula zlata toča nad hišo generala. Celo popoldne je zvonil zvonec in nosili so v njo najraznovrstnejše stvari. Ob prihodu soimeli jezne obrazce, ti upniki, obdržali so klobuke na glavah ter prešerno govorili, kot ljudje, ki se odpovejo denarju in se nato odskodujejo s surovostjo. Povedli so jih v salon k "generalici", in po petih minutah so prišli drug za drugim, vseleih obrazov, prikupljive smeha in s klobukami v rokah. Dobili so torej plačilo in Margaret, ki je takoj spoznala celo stvar, je bila slučajno navzoča, ko je dobil voznik svoj denar.

(Dalje prihodnjih.)

PIKNIKI

za Johnstown, Pa., in okolico se bodo obdržavali na slovenskem vrhu, kateri je last skupnih Slovencev v Johnstownu, Pa., in o-kolici.

V korist pokopališčnega fonda bode prvi piknik dne 4. julija in drugi pa dne 2. septembra (La-je dobiti povravljen za bor Day).

(5-6 2x v t)

Iščem svojega prijatelja JANE ZA VRELIK. Doma je iz Zadobja na Primorskem. Pred 3. meseči sva potovala skupaj v Ameriko in on je rekel, da gre nekam v Pensilsvanijo. Rad bi vedel za njegov naslov, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njega, naj mi naznani njegov naslov, ali pa naj se sam oglasi. — Anton Čufar, Rumely Welly, P. O. Rumely, Mich. (7-11-6)

Iščem svojega brata JOSIPA BAUER, kateri je potoval leta 1881 iz Piensberg, Zgornja Barska, v Zednjine države. Rojen je bil na Češkem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njega, ali naj se pa sam oglasi. — Jaz želim kaj zvedeti o svojem bratu in njegovih otrocih. Sedaj sem omožena s Karolom Billik. Moj naslov je: Mrs. Josephine Billik, R. R. 3, Box 65, Columbus, Kans. (5-15-6)

Radi bi zvedel za svojo sestrično IVANKO CIGALE in bratranca ANTONA NAGODE. Doma sta iz Hotederšice na Notranjskem. Prva se nahaja nekje v Pensilsvaniji in drugi pa je bival pred enim letom v Waukeganu, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja. Da mi javi, ali naj se pa sama oglasi. — Leo Bruss, 618 Jefferson Avenue, Sheboygan, Wis. (7-11-6) P. O. Box 69 Cleveland, O.

Radi bi zvedel za svojo sestrično IVANKO CIGALE in bratranca ANTONA NAGODE. Doma sta iz Hotederšice na Notranjskem. Prva se nahaja nekje v Pensilsvaniji in drugi pa je bival pred enim letom v Waukeganu, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja. Da mi javi, ali naj se pa sama oglasi. — Leo Bruss, 618 Jefferson Avenue, Sheboygan, Wis. (7-11-6) P. O. Box 69 Cleveland, O.

Farme v slovenski koloniji.

Četrto leto je že, odkar so se v okolici Ashlanda naselili prvi slovenski, hrvaški in slovenci farmerji na zemljiščih, kiere so kupili od nas. Od takrat je že več kakor tristo Slovencev, Hrvatov in Slovakov kupilo od nas zemljo. To je naše najboljše priporočilo in vsakemu je najboljši dokaz da j-ja krai za naši ljudi eden od na boljših hrajev v Ameriki. P-ndebje je primerni za zdravo, ni malice in sične bolezni, ni suš, ker obilna dežuje. Voda dobra in zdrava. Zemlja je ravnina in nima povodij.

Zemlja se more, čišči. Čistene je tako lahko, zlepko lahko, očisti akter v 4ih največ v 8ih dneh. K-ter se brez razlike, kar vsega vsega ne gre, kaj se vsega vsega ne gre, ne bodo ved spadali, in kateri ne vse vse spadajo v K-ter. Koruta, prso in ajda roditi vse dobro, posebno dobro pa vsega poljski grab, katerega se prideva tukaj čez 40 bušev na akter. Vs. zmanjša zelenjava dobro sprevajajo, krompija se prideva od 200 do 500 bušev, repa, sladočor, pesa, zelje, tobak, grabc, bob, sploš vse kar toček roditi tukaj dobro. Za jagode se dobrova od \$300 do \$800 na akru ravnolikoto za drugo sadje, kakor maline, robidnice, agris in grozdje. Vs. ostalo sadje, kakor črešnje, čeplje, hruske vinske trte, posebno pa jabolko dobro obrode. Naši travniki se najboljši v Ameriki in doprinosajo od tri do štiri tone najboljšega sena. Domača trava in detela raste tudi v nečiščeni zemi. Clovek zamore tukaj pričeti z malim denjem. Veliko jih ni imelo niti \$2000 ko so prideli gospodarstvu, a dobro napreduje. Mi prodajamo to z mijo po \$15, ker v kosi od 20, 40, 60 in več akrov. Kupec more placiati \$10, \$15, ili \$20, mesečno ali na let - po \$120, in vec, in za ostalo sveto pa po 6 po sto obresti. To je če kupi 40 akrov, ako kupi manjje plača manje, ako kupi več, plača primoroma vec. Ce se ste odločili kupiti zemljo za farmo, tukaj se Vam nudi najboljša prilika da priznate in si uredite gospodarstvo s malim denarjem. Prisite in poglejte, vprašajte svoje tukajnjene rojake, in mi smo več kakor gotovi, da hočete kupiti zemljo tukaj. Veliko jih je ki se prisli gledati našo zemljo in so odšli v druge kraje, prisli nazaj ter so kupili zemljo, tukaj. Najboljši dokaz, da je tukaj bolje nego druge.

Pridite ali pišite na naslov: The James W. Good Company, Ashland, Wis.

SLOVENSKI POOREBNIK.

Kadar potrebujete pogrebnička obrnute se na me. Pri meni dobiti vse potrebno, krste, vence, sveče it. t. d. po najnizjih ceni. Poklicite me po City telefon štev. 2201 B. Kadarkoli me potrebujete, bodisi pot oči ali podnevi, takoj bom došel na lico mesta.

Cenjeni slovenskim društvam in posameznikom se toplo priporočam.

MARTIN BARENTINČIČ
608 Broad St., Johnstown, Pa. Cambria City.

ZAHTEVAJTE NOVE CIGARETE

10 za 5c!

TOHO

Izvanredna novost iz svile v vsaki škatljici

NA PRODAJ PRI VSIH PRODAJALCIH. The American Tobacco Co.

IŠČE SE
 može za delo v tovarnah in pri dobré izdelovatelje dog. Oglasite se pri:
 Stalno delo skozi celo leto. Naslov:
 Max Fleischer,
 I. Stephenson Co. Trustees, 258 Lewis St., Memphis, Tenn.
 (16-5 v d) Wells, Mich. (18-5-17-6)

RED STAR LINE.

Plovilba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštih paraškov z

brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton

FINLAND 12,185 ton

KROONLAND 12,185 ton

VADERLAND 12,018 ton

ZEELAND 12,185 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ograko, Slovensko, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deliščami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno za škrla za udobnost potnikov medkrovja. Tretji razred ostrelj

mailh kabini za 2. 4. 6 in 8 potnikov

Za nadaljnje informacije, cene in vojaške listke obrniti se na

RED STAR LINE.

1 No. 9 Broadway NEW YORK 1308 "F" Street, N. W. WASHINGTON, D. C.